

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 412/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 4 Charty základných práv Európskej únie, čl. 5 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 3 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 4 Charty základných práv Európskej únie, čl. 5 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 10 ods. 1 dohovoru a čl. 26 ústavy postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (ďalej len „ústav“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol 13. novembra 2016 príkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1 Tp 62/2016 vzatý do väzby so začiatkom 11. novembra 2016, pričom väzbu vykonával v ústave v zmiernenom režime, sektor F. K jeho prepusteniu z väzby došlo príkazom sp. zn. 2 T 26/2017 z 8. novembra 2017. Podstata jeho námietok spočíva v tom, že pri dôkladných osobných prehliadkach v ústave pri vykonávaní služobného zákroku a pred eskortovaním na súd sa musel vyzliekať donaha pred príslušníkmi Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „ZVJS“). Vytkol, že *„počas dôkladných osobných prehliadok znevažovali moju dôstojnosť, pričom som pociťoval ponižovanie vo svojich vlastných očiach a pred príslušníkmi zboru, mal som strach a už niekoľko dní pred eskortovaním som s toho mával pocit úzkosti a podradenosti“*. Tiež namietal správanie ZVJS počas čakania na súde, keď bol spútaný so spútačím opaskom niekoľko hodín a uzatvorený v miestnosti bez denného svetla s neoddelenu toaletou.

3. Zo sťažnosti a z jej príloh tiež vyplýva, že 27. septembra 2017 bola ústavu postúpená z Krajskej prokuratúry v Trnave sťažnosť sťažovateľa, v ktorej poukazuje na postup príslušníkov ústavu v súvislosti s vykonávaním prehliadok. Ústav predmetnú sťažnosť prešetril a v zázname o prešetroaní sťažnosti č. ÚVTOSaÚVV-st'-OaO-50-4/13-2017 zo 17. októbra 2017 s poukazom na príslušnú právnu úpravu uviedol, že v zmysle § 65dj ods. 1 zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ZVJS“) považuje predmetnú sťažnosť za neopodstatnenú. Sťažovateľ s uvedeným vybavením sťažnosti nesúhlasil, keďže trvá na tom, že ústav porušil jeho ľudské práva. Požiadal preto o prešetrenie vybavenia sťažnosti. Vybavenie sťažnosti prešetrilo Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „Generálne riaditeľstvo ZVJS“) a vybavilo žiadosť sťažovateľa 13. decembra 2017 pod č. GR ZVJS-650-5/12-2017, pričom sťažovateľovi bolo oznámené, že ústav vybavil

jeho sťažnosť v súlade so zákonom o ZVJS, zákonom o výkone väzby č. 221/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone väzby“) a RMS č. 2/2014. Tiež mu bolo oznámené, že podľa § 65dk ods. 9 zákona o ZVJS proti vybaveniu žiadosti nemožno podať novú žiadosť.

4. Sťažovateľ v závere svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd rozhodol takto:

„Vo veci navrhovateľa bol porušený čl. 3 Zákaz mučenia - Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 4 Zákaz mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu - Charty základných práv Európskej únie, čl. 5 Nikto nesmie byť podrobený mučeniu alebo krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu - Všeobecná deklarácia ľudských práv OSN, čl. 16 ods. 2; Ústavy slovenskej republiky a tak tiež bol porušený čl. 10 ods. 1 Sloboda prejavu - Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd spolu s čl. 26 - Ústavy slovenskej republiky, nakoľko bola sťažovateľovi spôsobená nemajetková ujma na jeho právach a tento stav nie je možné obnoviť, Ústavný súd slovenskej republiky s dôvodu dlhotrvajúceho porušovania základných práv zo strany ústavu priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 100 000 € a prikazuje uhradiť ústavu odškodné do 30 dní od rozhodnutia Ústavného súdu SR spolu s nákladmi vzniknutými počas tohto konania sťažovateľovi.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa § 65da ods. 1 zákona o ZVJS obvinený alebo odsúdený má právo podať sťažnosť podľa tohto zákona.

8. Podľa § 65da ods. 2 zákona o ZVJS sťažnosť podľa tohto zákona je podanie obvineného alebo odsúdeného (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým sa domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, o ktorých sa domnieva, že boli porušené činnosťou alebo nečinnosťou organizačnej zložky zboru podľa § 2 ods. 1, a zároveň poukazuje na konkrétne nedostatky, ktorých odstránenie je v pôsobnosti organizačnej zložky zboru, najmä na porušenie právnych predpisov alebo vnútorných predpisov zboru.

9. Podľa § 65db ods. 1 prvej vety zákona o ZVJS na vybavenie sťažnosti je príslušný ústav, do ktorého pôsobnosti patrí činnosť, o ktorej sa sťažovateľ domnieva, že ňou boli porušené jeho práva alebo právom chránené záujmy.

10. Podľa § 65di ods. 1 zákona o ZVJS prešetrovaním sťažnosti sa zisťuje skutočný stav veci a jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi alebo vnútornými predpismi zboru, ako aj príčiny vzniku zistených nedostatkov a ich následky.

11. Podľa § 65dj ods. 1 zákona o ZVJS ak organizačná zložka zboru alebo ministerstvo prešetrovaním sťažnosti nezistí porušenie práva alebo právom chráneného záujmu sťažovateľa, vyhodnotí sťažnosť ako „neopodstatnenú“. Ak organizačná zložka zboru alebo ministerstvo prešetrovaním sťažnosti zistí porušenie práva alebo právom

chráneného záujmu sťažovateľa, vyhodnotí sťažnosť ako „opodstatnenú“. Ak sťažnosť nemožno prešetriť, organizačná zložka zboru alebo ministerstvo vybaví sťažnosť ako „nevyhodnotenú“.

12. Podľa § 65dj ods. 2 zákona o ZVJS organizačná zložka zboru príslušná na vybavenie sťažnosti alebo ministerstvo vypracujú záznam o prešetrení sťažnosti, ktorý obsahuje:

- a) meno, priezvisko, dátum narodenia a základné číslo sťažovateľa,
- b) označenie organizačnej zložky zboru príslušnej na vybavenie sťažnosti alebo ministerstva,
- c) predmet sťažnosti,
- d) preukázané zistenia,
- e) záver s odôvodnením, či je sťažnosť opodstatnená, neopodstatnená, alebo nevyhodnotená,
- f) dátum vyhotovenia záznamu o prešetrení sťažnosti,
- g) v prípade opodstatnenej sťažnosti povinnosť prijať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku,
- h) meno, priezvisko a podpis osoby oprávnenej na vybavenie sťažnosti.

13. Podľa § 65dj ods. 3 zákona o ZVJS sťažnosť je vybavená odoslaním záznamu o prešetrení sťažnosti sťažovateľovi alebo osobným prevzatím záznamu sťažovateľom. Odoslanie alebo prevzatie záznamu o prešetrení sťažnosti musí byť preukázateľné. Odmietnutie prevzatia záznamu sťažovateľom vyznačí osoba, v ktorej prítomnosti k odmietnutiu prevzatia záznamu došlo, za prítomnosti ďalšej osoby na zázname s uvedením miesta, času, dátumu a podpisu oboch osôb.

14. Podľa § 65dk ods. 1 zákona o ZVJS žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti (ďalej len „žiadosť“), v ktorej sťažovateľ vyjadruje nesúhlas s vybavením svojej sťažnosti, môže sťažovateľ podať do 15 pracovných dní od doručenia záznamu o prešetrení sťažnosti; na žiadosť podanú po lehote sa neprihliada a vráti sa sťažovateľovi. Proti vybaveniu sťažnosti ministerstvom nemožno podať žiadosť.

15. Podľa § 65dk ods. 3 zákona o ZVJS ak organizačná zložka zboru, ktorá sťažnosť prešetrovala, nevyhovíe žiadosti v plnom rozsahu, príslušný na vybavenie žiadosti je jej najbližšie nadriadený orgán.

16. Podľa § 65dk ods. 5 zákona o ZVJS ak žiadosť smeruje proti vybaveniu sťažnosti vybavenej ústavom, najbližšie nadriadeným orgánom je generálne riaditeľstvo.

17. Podľa § 65dk ods. 8 zákona o ZVJS na spôsob vybavenia žiadosti sa primerane použijú ustanovenia záznamu o prešetrení sťažnosti.

18. Podľa § 65dk ods. 9 zákona o ZVJS proti vybaveniu žiadosti nemožno podať novú žiadosť.

19. Pokiaľ ide o postup ústavu, ktorý bol v sťažnosti označený ako porušovateľ základných práv, resp. príslušníkov ZVJS v súvislosti s vykonávaním osobných prehliadok sťažovateľa, ústavný súd konštatuje, že nemá právomoc uvedený postup preskúmať. Tento postup už na základe sťažnosti sťažovateľa preskúmal ústav, ktorý sťažnosť vyhodnotil ako neopodstatnenú a odovzdal sťažovateľovi záznam o prešetrení sťažnosti č. ÚVTOSaÚVV-sť-OaO-50-4/13-2017 zo 17. októbra 2017. Na základe jeho žiadosti o prešetrenie vybavenia uvedenej sťažnosti v zmysle § 65dk zákona o ZVJS Generálne riaditeľstvo ZVJS vybavenie sťažnosti prešetrilo a vybavilo žiadosť sťažovateľa 13. decembra 2017 pod č. GR ZVJS-650-5/12-2017, pričom mu bolo oznámené, že ústav vybavil jeho sťažnosť v súlade so zákonom o ZVJS, zákonom o výkone väzby a RMS č. 2/2014. Tiež mu bolo oznámené, že podľa § 65dk ods. 9 zákona o ZVJS proti vybaveniu žiadosti nemožno podať novú žiadosť.

20. Okrem skutočností už uvedených zo samotného obsahu sťažnosti a z jej petitu nevyplýva, že sťažovateľ namieta postup Generálneho riaditeľstva ZVJS, ale ústavu, pričom

vecnú pôsobnosť na vybavenie jeho sťažnosti má Generálne riaditeľstvo ZVJS, ktoré sťažnosť prešetrilo, ako aj vybavilo 13. decembra 2017 pod č. GR ZVJS-650-5/12-2017.

21. Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2018